

**İSTE
SÜPRİZ HEDİYELER**

1 ÖĞREN, PİŞİR, YE, İÇ
"KİŞ AKŞAMLARI MENÜSÜ"
TAM 8 ADET BİLGİ KARTI

2 ÇIKAR, YAPIŞTIR,
BİRİKTİR!
"ÜŞÜMEYEN
HAYVANLAR"
ÇIKARTMALARI

ÇOCUK

DERGİSİ

Aylık Dergi Yıl:1 Sayı:4
Ocak 2011 Fiyatı: 5 TL

HİKAYEYİ TAMAMLA

SÖYLEŞİ
KUTLUKHAN PERKER

KAHRAMANLAR DÜNYASI
ÖZHAN ABLA

Sözlerin tarihi, tarihin sözleri var.

Sevimli Sözlü Tarih

Derleyen: Selim SENER
Çizen: Emirhan PERKER

BAZEN BİLMEĞİĞİMİZ KONULARDA ÜSTÜMÜZE VAZİFEYİMİŞ GİBİ KONUSUR VE BİLGİÇLİK TASLARIZ. İŞTE BU TÜR DURUMLARDA "ÇİZMEYİ AŞMIŞ", "ÇİZMEDEN YUKARIYA ÇIKMIŞ" OLURUZ.

Tarihi kişiler ve olaylarla ilgili resimler yapan ünlü bir ressam Paris'te bir resim sergisi açar. Sergi ressamın hayranlarıyla dolar taşar ve gelen herkes bütün gün bu ünlü ressamın resimlerini hayranlıkla izler. Serginin kapanma saati gelmiştir ama ziyaretçilerden biri bir şövalyenin çizildiği resmin karşısında duruyor bir yere kıpırdamıyordur. Bu kişinin kaşları çatık yüzü sanki sırke satar gibi kendi kendine mutsuz mutsuz konuşuyordur.

Ressamımız bu kişiyi fark eder, yanına yaklaşır ve kibarca: "Afedersiniz, uzun zamandır bu resminin karşısında duruyorsunuz. Sanırım beğenmediniz. Eleştirilerinizi dinlemek benim için bir zevktir." der.

Adam "Madem eleştirilerim sizi üzmeyecek o zaman hemen söylemeliyim ki bu şövalyenin ayağındaki çizme yanlış çizilmiş. Çünkü bu çizmede kullanılan deri böyle durmaz. Daha esnek bir deridir ve kıvrımlı durması gerekir." der.

Bu eleştiri karşısında şaşırان ressam:

"Çok teşekkür ederim. Demek ki her derinin duruş şekli farklıymış. Bunu öğrendiğim çok iyi oldu. Ancak merakımı bağışlayın böyle bir bilgiyi siz nasıl edindiniz?"

Adamın yüzü birden gülümser, biraz kibirli bir ifadeye bürünür ve ressamı küçümser bir şekilde:

"Ben ayakkabı ustasıyım. İşim çizme yapmaktır. Her türlü deriyi ve ayakta nasıl duracağını benden iyi bilen bir kimse yoktur. Çok şanslısınız ki durumu far kettim." der.

Mütevazı bir kişiliği olan ve sanatına çok önem veren ressam hemen yerinden fırlar ve boyalarını alıp adamın yanına gelir.

"O halde ben bu resimdeki çizmeyi yeniden çizmeliyim, lütfen bana yol gösterin."

Ressam, adamın yönlendirmeleriyle resmi yeniden çizer ve çizmecı ustasına çok teşekkür eder.

Aradan birkaç hafta geçer. Sergi artık kapanmak üzeredir. Yine bir akşam salonda kimse kalmamışken ressam çizmecı ustasının aynı şövalye resmi karşısında mutsuz ve eleştirir bir durumda durduğunu kendi kendine söylediğini fark eder ve hızla adamın yanına gider.

"Hayrola usta, çizmeleri yine yanlış mı çizdim?" diye sorar.

Çizmecı ustası: "Yok yok, çizmeleri zaten benim yardımımıla düzelttin ama bu resimde, şövalyenin giydiği pantolon da bence pek güzel olmamış. Sanki, biraz dar duruyor." der.

Çizmecı ustasının deriden anladığı için eleştirilerine hoş görüyle yaklaşan ressam, pantolona yönelik gelen eleştiri karşısında sinirlenir ve

"Ooo usta, sen artık çizmeyi aşmasan iyi edersin!" der.

Çağrı Cebeci

Ben güneş çıkıp da eriyince ne fazla üzülmün
ne de arkamdan eridi gitti bizi terketti diye
kızın. Bembeyaz kar gibi bir kalbi vardı, diye
güzel sözlerle uđurlayın.

Yazı: Hilal Korucu Fotoğraflar: Halit Ömer Camcı

EVLİYA ÇELEBİ Seyahatnamesinde der ki; "Hatta insanların dilinde darb-ı meseldir ki bir dervişe: -Nereden gelirsün, derler, -Kar rahmetinden gelirim, der. -O ne diyardır, derler; -Soğuktan 'Ere zulüm' olan Erzurum'dur, der. -Orada yaz olduğuna rast geldin mi, derler, Derviş der; -Vallahi 11 ay 29 gün sakin oldum (orada yaşadım), bütün halkı yaz gelir derler, amma görmedim, der. Hatta bir kere bir kedi bir damdan bir dama atlarken aralıktan donup kalır. Sekiz aydan sonra bahar gelince, anılan kadının donu çözülüp "mınav" deyip yere düşer. Bu da lâtife şeklinde anlatılan bir darb-ı meseldir. (öğüt verici, örnekli söz)"

YÜKSEKLERDE BİR ŞEHİR

Erzurum en çok soğuğu ile bilinir. Denizden yüksekliğinin 2000 metreyi bulması iklimin bu denli sert geçmesinin en büyük nedeni. Dağlarının yüksekliği ise 3000 metreyi aşıyor. Ünlü Palandöken Dağı'ndaki Ejder Tepesi'nin yüksekliği 3176 metreyi buluyor.

ADI DA KENDİSİ DE ESKİ

Kentin ilk isimleri Teodosiopolis, Kala/Kali, Arzen/Artze, Erzen-Rum olarak geçiyor kaynaklarda. Türklerin hakimiyeti sonrasında ise Erzurum adını alarak, bugüne kadar taşıyor bu ismi. M.Ö. 11. yüzyıla kadar uzanan geçmişinde Urartu, Med, Pers, Roma, Bizans, Saltuklu, Sasani, Emevi, Safevi, Abbasi, Anadolu Selçuklu devletleri ve Osmanlı İmparatorluğunun hakimiyeti bulunuyor. Ama şehre damgasını vuranlar Saltuklu, Anadolu Selçuklu ve Osmanlı devleti olmuş. Ayrıca iki kez Ruslar tarafından işgal edilmiştir.

CAN'DAN MUHABBET

Soğuk kış günlerinde kılama çay eşliğinde ısınır muhabbet haneler. Bu bazen sabah namazı sonrası gidilen bir kahvehane bazen de misafire açılmış bir kapı olur.

Muhabbetin dili de bir başkadır buralarda. Kendine has şivesi ve vurgularıyla olabildiğince hissettirmeye çalışır sözündeki duyguyu. Azeri Türkçesi ile önemli benzerlikler gösteren şivede yöre insanını en iyi anlatan kelime "can" seslenişidir. Erzurumlu kendine yakın gördüğü kişinin hitabına cevaben, "caan" diye karşılık verir. Daha birçok kelime buraya has özellikler taşır. Örneğin cığız mızıkçı, poşa - çingene kadın, tanko - sosyetik, gındılık - çember tekerlek, kalıkman - çok gezen kadın, gamo - kendini beğenmiş, hızan - görgüsüz, çigirt - çekirdek, kurik - tay, gudik - yavru köpek, leçek - tülbent, eze - teyze diye uzar gider.

BEYAZ KIŞ GECELERİNİN RENKLİ EĞLENCE GELENEĞİ

Erzurum'da en kıymetli şey sözdür. Eskilerde uzun kış gecelerinde köy odaları, bey konakları, kahvehanelerde bir araya gelen insanlar hikaye ve siret anlatarak hem güzel vakit geçirir hem de geçmişin güzelliklerini hatırlar, çocuklara ve gençlere de öğretirlermiş... Hatta Ramazan ayında kılınan teravihlerde, çocukların sevimli yaramazlıklarını hoş görmek adettendir. Aşıkmalar, değişler de muhabbete tat katarmış. Aşıklar da sazlarını çalar türkülerini okurmuş. Erzurumlu Emrah, Aşık Reyhani, Aşık Sümmani bu geleneğin önemli isimlerinden. Kadınlar da kendi aralarında eğlenmek için bir araya geldiğinde yemekler yenir, eşli maniler söylenirmiş. Özellikle kavrulmuş ya da haşlanmış buğday, hedik muhabbet meclisinin olmazsa olmazı. Düşünlerde günlerce eğlenilir ve herkes için ucundan tutarmış. Benim de çocukluk yıllarımda görme şansını yakaladığım kına geceleri ve gelin çıkarma merasimleri Anadolu'nun her yerinde olduğu gibi son derece keyifli geçirdi. Gelinin çeyizinin sergilenmesi, götürülmeden önce sandığa oturulması, başına elma atılması, kocasının evine ilk girdiğinde kucağına çocuk oturtulması hatırlayabildiğim güzel adetlerdi. Ardında birçok hikayeyi barındıran nice güzel

türküler yer etmiş dillerde. Bu sazlı sözlü şehirden pek çok güzel türküler çıkmıştır. "Sarı Gelin, Kırmızı Gül Demet Demet, Huma Kuşu, Göç Göç Oldu" türkülleri ile "Seyrâyle Güzel, Dün Gece Yar Hanesinde Ve Bayram O Bayram Olur" gazelleri bunların en meşhurlarıdır.

MİSAFİR EL ÜSTÜNDE TUTULUR

Dışarıdan gelip de Erzurum'da bir süreliğine ikamet etmiş insanlar, bu yöre insanı hakkında olumlu hislerle dönerler. Kendinden emin tabiatı sebebiyle Erzurumlular arasında inceden bir rekabet olsa da zor zamanlarda birbirinin yardımına koşmaktan çekinmezler.

DADAŞ HATUNLAR

Özü sözü bir, mert, yiğit anlamlarına gelen Dadaş kelimesi bir anlamda yöre insanına nasıl olması gerektiği konusunda fikir verir. Dadaş sıfatı belki de en çok Erzurum kadınına tanınır. Cesaret ve zarafeti büyük bir incelikle yüreğinde harmanlamayı başarmış olan yöre kadını, en iyi Nene Hatun'un yaşamı öyküsü resmediyor. Bu sıfatı taşıyabilmenin en önemli ölçüsü ise yaşamı geniş bir açıdan görebilecek kişisel olgunluğa sahip olmaktır. Bu düstur ile Erzurum önemli mütefekkirler, düşünce ve gönül adamları yetiştirmiştir topraklarında. İbrahim Hakkı Hazretleri, Şair Nefi, Muhammed Lütfi Efe bu değerli şahsiyetlerin en çok bilinenleri. Eskilerde çoğunlukla ihrama bürünen yöre kadınları, ekonomik durumuna göre ferace üzerine içi kürk dışı kadife mantolar da giyerlermiş...

AŞŞAHTAN GELİREM YÜKÜM ERİKTİR

Erzurum kültürünün en renkli yanlarından biri de oyunlarıdır. "Bar" adı verilen bu halk oyunu kadın ve erkek tarafından ayrı ayrı oynanır. Erkekler "zıgva" adı verilen kuyafetin üzerine kuşak ve köstek takarak, ayaklarına cistik giyerler. Kadınlar ise bindallının zarafetini gümüş kemer ile tamamlarlar. Başlarına yazma örter, ayaklarına da pabuç giyerler. Hançer barı denen halk oyunu tehlikeye meydan okur adeta. Kadınlarda ise bunun tam aksine son derece naif hareketler her bar türküsü eşliğinde sergilenir. Bu bar türkülerinin en meşhurları "Aşşaktan Gelirem" ve "Çift Beyaz Güvercin" dir.

GÖVERMİŞ PEYNİR YEDİNİZ Mİ?

Yaprak döneri, cağ kebabi, kadayıf dolması, ayran aşısı yıllardır ilin sınırlarını aşmaya başladı. Fakat fazlaca bilinmeyen lezzetleri de vardır. Erzurumlu damak tadının vazgeçilmezleri arasında kuymak, herle aşısı, borani, hasıta, gurut, etli yaprak sarması, su böreği, hingel mantı, tatar böreği, kesme aşısı, çortutu pancarı, lor dolması, gliko az bilinen lezzetli yemeklerdir.

Atatürk evi

Ama Erzurum mutfağının en ilginç ürünü kesinlikle gövermiş civil peynirdir. Semaver çayı eşliğinde lavaş ya da tandır ekmeği ile büyük zevkle yenilen bu peynir, küflü olması ve ağır kokusu nedeniyle yöre dışındaki insanlar tarafından neden bu kadar sevildiği anlaşılamayan bir tatdır. Buna rağmen bir Erzurumlu için sofrada bulunabilecek en değerli yiyecektir.

Oltu taşı

BOŞUNA ÇAY KAŞIĞI ARAMAYIN! ÇÜNKÜ BURADA ÇAY, KILAMA ŞEKERLE İÇİLİR.

ERZURUM ÇARŞI PAZAR NEYLİM AMMAN AMAN

Erzurum'da pek çok el işçiliği vardır. Kavafılar diye bilinen ayakkabıcıların bulunduğu çarşı, deriden montların dikildiği Kevelciler Çarşısı, Mahallebaşı Çarşısı, Bakırcılar ve Hasırcılar Çarşısı en çok bilinenler. Ayrıca Hapan denilen ve peynir, yağ gibi gıda maddelerinin satıldığı kapalı pazar yerleri bulunuyordu. Kuymacılık hala çok önemlidir Erzurum'da. Taş Mağazalar diye bilinen çarşıda önemli ölçüde kuymacı dükkanları bulunur. Toki sanatına ilham olan bir başka değer de oltu taşıdır. Oltu ilçesinde çıkarılan bu siyah renkli taş çeşit çeşit model ve takılarla şehre dışarıdan gelenlerin büyük ilgisini çekiyor. Oltu taşından, takının yanı sıra tesbih ve ağızlık ta yapılmaktadır. Erzurum bu aralar çok heyecanlı. Çünkü 2011 Üniversitelerarası Kış Olimpiyatları burada Palandöken'de yapılacaktır.

İnşası 13. yüzyıla kadar uzanan çok önemli tarihi yapıları da bulunmaktadır bu şehrin. Şehrin sembolü haline gelen Çifte Minareli Medrese ve Yakutiye Medresesi başta olmak üzere; Rüstem Paşa Çarşısı, Taşhan, Üç Kümbetler, Lalapaşa Camii, Ulu Cami gibi görülmeye değer tarihi yapılara sahip. Eski dönemlerde etrafı surlarla çevrili olan Erzurum da bugün sadece Kale'nin olduğu iç surlar ayakta duruyor. Eskiden Erzurum'a girişler bu surlar üzerindeki kapılardan yapılmış. Osmanlı Rus Harbi sırasında Nene Hatun efsanesinin doğduğu yer Aziziye Tabyaları'dır.

Dün gece yar hanesinde Yaşadım bir taş idi Altım çamur üstüm yağmur Yine gönlüm hoş idi Alvarlı Mehmet Lütfi Efe

Uzun çubuk uç da gel Uzun yola düşde gel Eger yolu bilmezsen Trene karış da gel

Uzun çubuk uzadım Uzun yolun gözedim Koyumzda kimse yok Seni kime benzedim Maniler (eşli)

RÜYA

Yazar: Burhan EREN
Çizici: Derya Işık OZBAY

Rüyada yaşayan bir çocuk o. Hayır, rüyalarında değil, rüya ülkesinde yaşayan bir çocuk... Dokuz on yaşlarında bir kız çocuğu... Neredeyse portakal rengine yakın renkte, omuzlarına dökülen bukleli saçları, burnunun üstünde başlayıp yanaklarına dağılan turuncu çilleri ve hayretle bakan iri gözleri var. Adı? Adını ben de bilmiyorum. Hiç söylemedi çünkü. Onu nasıl, nereden tanıdığımı gelince... Belki inanmayacaksınız: geçen yıl gördüğüm bir dizi rüyada tanıdım onu. Anlatayım...

Rüya denen ülke çok garip; orada kimi göreceğiniz, kimle ve nelerle karşılaşacağınız, hiç belli değil. İlk önce, bir gece gördüğüm bir rüyada karşılaştım onunla. Rüyamda, yaşadığım şehirde, bir yerden evime gidecektim. Ama beklediğim duraktan onlarca otobüs geçiyor, beni evime götürecek otobüs bir türlü gelmiyordu.

Beklediğiniz otobüs, yolun karşısındaki duraktan geçiyor.

İyi ama gideceğim yeri bilmiyorsun ki.

Sizi ve oturduğunuz yeri biliyorum.

Sözü uzatmayayım, yolun karşısındaki durağa geçtim. İlk gelen otobüs, evimin önünden geçen otobüstü.

Bindim ve pencereden yolun karşısındaki durağa baktım. Küçük kız, gülümsüyor bana el sallıyordu. Gülümsedim ve ben de el salladım ona.

Sonra uyandım. "Gördüğüm, tuhaf rüyalarından biri işte," dedim önce. Fakat ertesi gece, rüyamda onunla yine karşılaştım.

Sonraki gece rüyamda yine gördüm onu. Bir sonraki gece yine... Uzun bir süre neredeyse her gece rüyamda onu görüyordum, rüyalarımızda onunla konuşuyor, bu konuşmalardan onun hakkında bir sürü şey öğreniyordum.

Söz gelimi, annesinin, o daha küçük bir bebekken öldüğünü, annesini çok özlediğini, babasıyla birlikte yaşadığını,

karamelli dondurmaya bayıldığını, bahçeli bir evde yaşamak istediğini,

uçığa hiç binmediğini, büyüyünce bütün dünyayı dolaşan bir gezgin olmak istediğini, günlerden en çok cumartesi günlerini sevdiğini... Ve daha bir sürü şey...

Yine bir gece onu gördüğüm ve onunla konuştuğum bir rüyada, başını hafifçe yana eğip, "Annemin saçlarını taramasını ve saçlarıma belikler örmesini isterdim," dediğini hatırlıyorum.

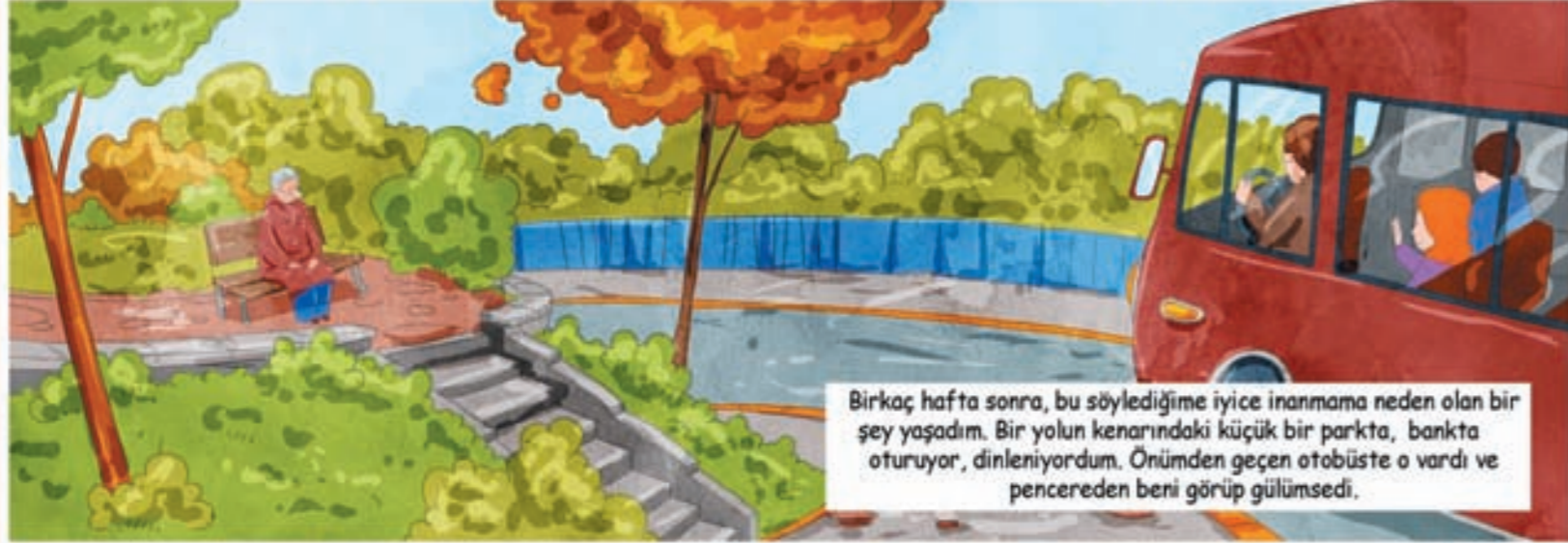

Bu rüyalarından sonra, uzun süre hiç rüya görmedim. Tabii onu da... Tam bu defter burada kapandı derken, tuhaf bir şey oldu. Bir gün, rüyamda değil, gerçekte bir gün, arabalarla ve insanlarla dolup taştan kalabalık bir caddede, yolun karşı kaldırımında onu gördüm. Çok şaşırmıştım. Sadece rüyamda gördüğüm birini ilk kez gerçekte görüyordum. Babasının elinden tutmuş, yürüyorlardı. O da beni gördü. Bana el sallayıp gülümsedi. Yolun karşısına geçip yanına gitmek istedim. Ben yolun karşısına geçinceye kadar, onlar çoktan kalabalığın içinde kaybolmuşlardı.

O gece küçük çilli kız rüyamdaydı.
"Biliyor musunuz, dün gece sizi rüyamda gördüm."
dedi "Babamla kalabalık bir caddede yürüyorduk
ve siz de yolun karşı kaldırımındaydınız."

Sabah uyanıp gördüğüm rüyayı
hatırlayınca, yatağımda donup
kalmıştım. Bugüne kadar tuhaf
pek çok rüya görmüştüm fakat
altmış yıla varan ömrümde,
başıma hiç böyle bir şey
gelmemiştir. Benim gerçekte
gördüğüm şeyi, küçük kız
rüyasında görüyor, gördüğünü
söylüyordu. O gün, gün boyunca
bunu düşündüm ve olup biteni
şu şekilde toparlamaya
çalıştım: Küçük kız, rüyada,
rüya ülkesinde yaşıyor; ama
uyuyup rüya gördüğünde bizim
gerçek dediğimiz yerde,
dünyada yaşıyordu.

Birkaç hafta sonra, bu söylediğime iyice inanmama neden olan bir
şey yaşadım. Bir yolun kenarındaki küçük bir parkta, bankta
oturuyor, dinleniyordum. Önümden geçen otobüste o vardı ve
pencereden beni görüp gülümsedi.

O gece yatağıma yattığımda, onu rüyamda
görmeyi umdum. Oyle de oldu. Rüyamda onu
gördüm ve bana, "Dün gece rüyamda sizi
gördüm." dedi, "Bir otobüsteydim
ve pencereden sizi gördüm, bir bankta
oturuyordunuz."

Geçtiğimiz cumartesi gününe kadar, ne gerçekte ne
rüyada; onu bir daha hiç görmedim. Tabii çevremdekilere
bu yaşadıklarımın da hiç söz etmedim. İlk kez burada,
size anlatıyorum, aramızda kalırsa iyi olur.

Çünkü bilirsiniz; yetişkinler, böyle şeylere pek inanmaz, inanmak istemezler...
Dahası, aklımı kaçırdığımı, bunadığımı filan düşünebilirler. Hatta bir
psikiyatra gitmemi, bir klinikte tedavi görmem gerektiğini söyleyebilirler.

Geçtiğimiz cumartesi günü ne olduğunu da
anlatıp bitireyim: Bir dostumu ziyarete
gidiyordum. Günlük güneşlik, güzel bir gündü.

Yolum geniş bahçeli evlerin olduğu bir sokaktan
geçiyordum. Tanıdık bir ses işittim. Bu onun sesiydi!
Küçük, turuncu saçlı, çilli kızın sesi... Yanından
geçtiğim evin bahçesinde, bir sandalyeye
oturmuştu ve yanı başındaki kadına gülerken bir
şeyler anlatıyor, kadın da gülümseyerek küçük
kızın saçlarına belik örüyordu. Annesi olmalı diye
düşündüm.

Çok heyecanlanmıştım, seslenip bir "Merhaba!" demek istedim.
Ama sonra onun, bunu istemeyeceğini düşünerek
vazgeçip yoluma devam ettim.

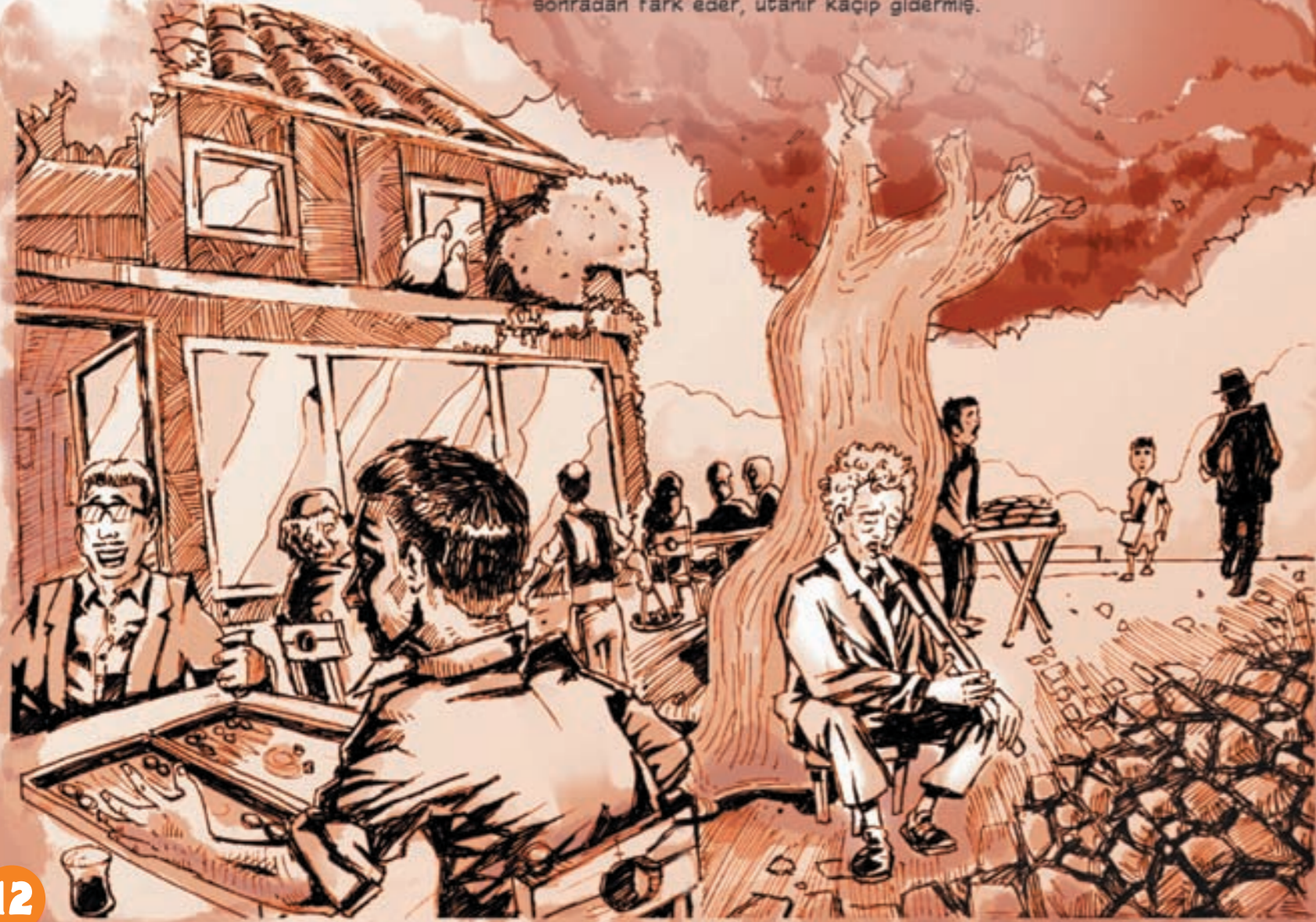
Hem zaten güzel bir rüyadan uyandırılmayı kim ister ki...

GEÇMİŞ ZAMAN İÇİNDE

Neyzen Tefvik ney sazının üflemenin büyük bir ustalarındandır. Bizim kültürümüzün yetiştirdiği çok ilginç insanlardan birisidir Neyzen Tefvik. Üstü başı perişan, yarı aç yarı tok gezen, sivri dilli, dilinin ayarı olmadığından pek çok insanı kızdıracak şeyler söyleyen ama aslında içinde bambaşka güzel bir kalp taşıyan bir gönül insanı... Onun bu özelliğini bilen kişiler onunla içten dostluklar kurmuştur. Bunların başında İstiklal Marşı'mızın şairi Mehmet Akif gelirmiş. Akif, Neyzen Tefvik'i bir baba gibi sahiplenmiş. Ona maddi manevi pek çok şeyler katmış. Neyzende Mehmet Akif'e ney üflemesini öğretmiş. Hem Mevlevi hem Bektaşî dervîşi olan ve hayatında da bildiklerinin gururu ile değil, bilmediklerinin şaşkınlığı ve "serseriliği" ile yaşayan Neyzen Tefvik karlı bir havada, 28 Ocak 1953'te vefat etti. Aşağıdaki hikaye samimi dostu yazar Ahmet Rasim'in şahit olduğu gerçek bir olaydır.

Onun zamanında yaşayanlar sokakta ya da bir kahvede kendinden geçmiş bir şekilde sazını üflediğini gördüklerinde işlerini güçlerini bırakır ve onu dinlerlermiş. Neyzen Tefvik gözünü açıp sazını bıraktığında etrafında o kadar kalabalık oluştuğunu sonradan fark eder, utanır kaçıp gidermiş.

"O ilk gördüğü ihtiyaç sahibine cebindeki bütün parasını verirdi. Elbisesi yırtık olana kendi üzerindeki elbiseyi verir, yırtığı kendisi giyerdi. Elbisesi olmayana da üzerinde her ne varsa verir çıplak gezerdi" diye anlatılır Neyzen için.

Günlerden bir gün kapalı bir mekanda ney üflerken ayakkabı boyacısı bir çocuk yanına yaklaşıp ve; "Boyayım mı?" diye sorar.

Neyzen başıyla hayır işareti yaparken çocuk boynunu bükerek gider.

Neyzen dayanamaz ve çocuğu çağırır. Ayakkabılarını az önce olmayan birine verdiğinden ayakları çıplaktır.

Neyzen, cebindeki bütün parayı çocuğa verir ve yüzünün boyanmasını ister.

Neyzen yüzü siyah olarak dolaşmaya çıkar.

Çocuk bu isteğini yerine getirir

Bir çay bahçesinden geçerken arkadaşı olan Ahmet Rasim onu görür ve seslenir:

Neyzen!
Ne o zenciliğe mi özendin?

Yok be Ahmet, ne zenciliği? Merhamet bazen insanın yüzünü kara çıkartır!

TEKNO TARCAN HOLOGRAM TEKNOLOJİSİ

Nedir Bu Hologram?

Holografi, lazer ışınlarına dayanılarak gerçekleştirilen üç boyutlu görüntü işlemine verilen addır. Uzayda bir cismin varlığına ait bilgi bize genellikle ses veya ışık dalgaları halinde ulaşır. Holografi, cisimlerden gelen dalgalarındaki bilgiyi belirli bir şekilde depo edip bu bilgide hiçbir kayıp olmadan tekrar ortaya çıkartmayı sağlayan bir tekniktir.

Tekniğe "**Holografi**" adını bu konuda ilk çalışmaları yapan **Dennis Gabor** vermiştir. Yunancada "**holos**" bütün anlamına gelmektedir.

Hologram teknolojisi ile, kaydedilen görüntüler sanki yanımızda belirirler. O kişi birden belirir. Bunu yapabilmek için özel bir kayıt çalışması yapılıyor.

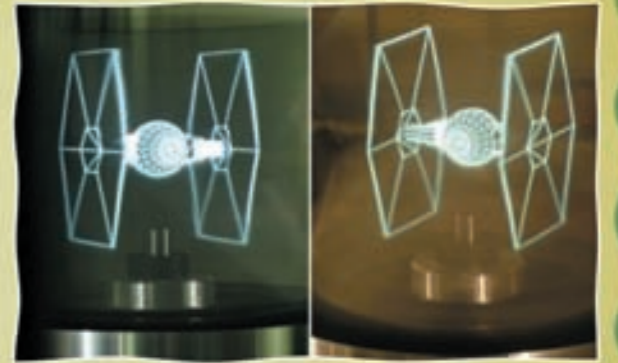
Gelecek Bu Teknolojiyle Şekillenecek.

Hologram teknolojisinin gelişmesi ile birlikte, birçok alanda değişiklikler ve aynı oranda ilerlemeler olacak. Cep telefonları ile artık karşımızdakinin görüntüsünü 3 boyutlu olarak görebileceğiz. Televizyonda birçok sunucu belki de artık sanal olarak yayın yapacak.

Dennis Gabor
Macar asıllı İngiliz fizikçi, elektrik mühendisi ve mucit. Holografi'yi bulmuş ve üzerinde çalışmıştır. Bu çalışmalarıyla daha sonra 1971 yılında **Nobel Fizik Ödülü** kazanmıştır.

Işık Tarlası (Light Field)

Hologram teknolojisinde 2007 yılında yapılan bir çalışma, meraklılar tarafından büyük ilgi ve heyecanla karşılandı. Her sene yapılan **SIGGRAPH** (bilgisayar teknolojileri) fuarında, bu ürünün tanıtımı yapıldı.

Nasıl Çalışıyor ?

Aletin ortasında, belli bir açıda yerleşmiş bir ekran var. Bu ekran çok hızlı bir şekilde, (saniyede yaklaşık 5000 defa) dönerek üç boyutlu görüntüyü holografik olarak oluşturuyor. Mühendisler bu ürüne light field (ışık tarlası) ismini vermişler.

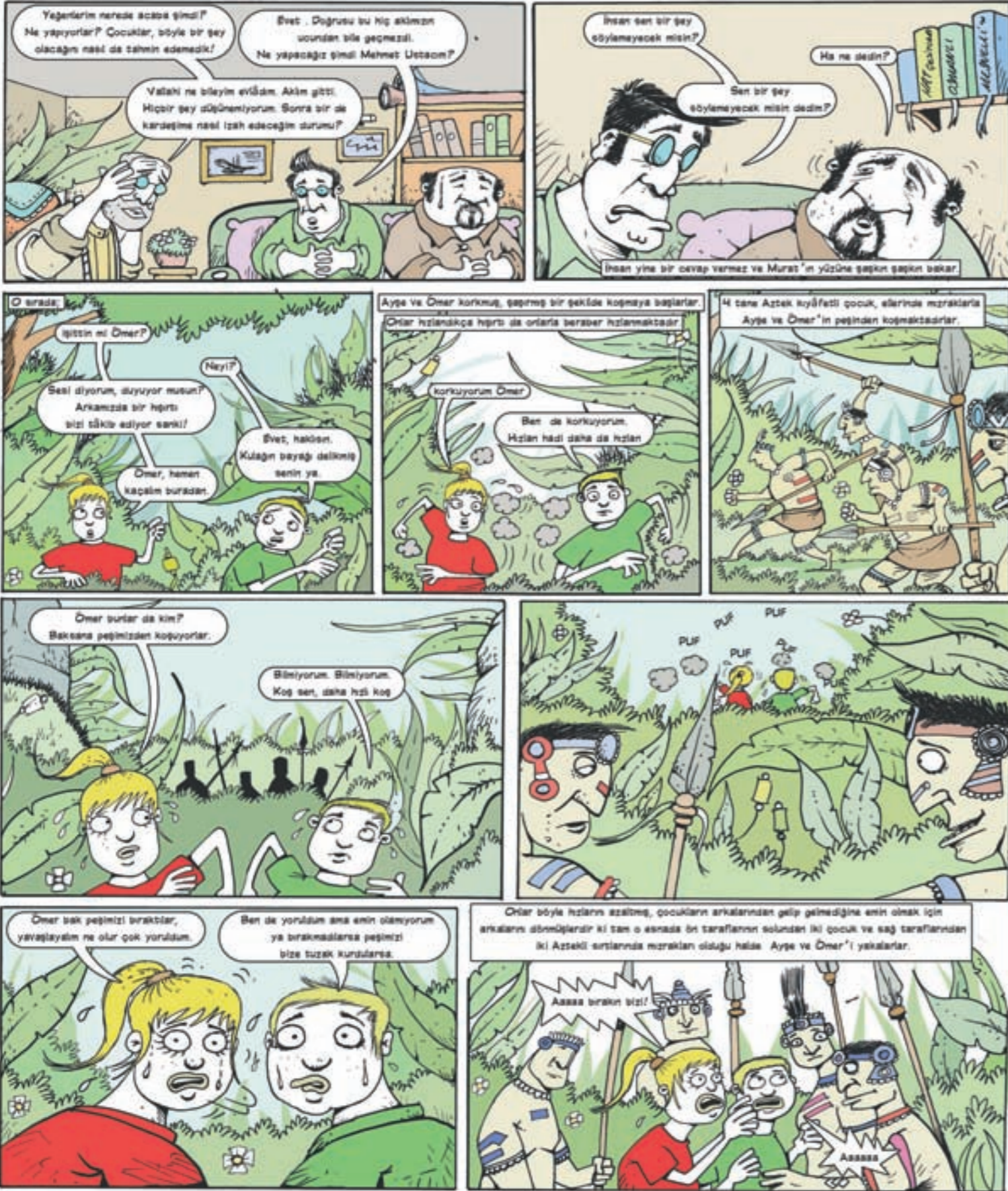
Bu linki ziyaret ederek, sayfadaki videoyu izleyip, fikir sahibi olabilirsiniz.
<http://technabob.com/blog/2007/08/27/holographic-display-shows-360-degree-digital-images/>

Hologram Sanatçılar Geliyor.

Japonya'da sanal bir şarkıcı, bütün konserlerini holografik görüntü olarak veriyor. Şimdiden binlerce hayranı olan bu sanatçının yeni bir alana öncülük edeceği kesin.

Gerçek bir ses sanatçısı gibi ilgi gören **Hatsune Miku**'nun konser biletleri ülkede yok satıyor, çılgınlık atan hayranları onunla coşup, çılgınlık gibi eğleniyor.

KIŞ AĞACI

Mevsim kış
Ağacın dalları çıplak
Pencerenin önünde çocuk
Ağaca bakıp acıyor:
"Nasıl üşüyor kim bilir!"
Oysa ağacın kalbi sıcak
Çünkü altında toprak
Sabır türküsü söylüyor
Çünkü üstünde güneş
Umut şarkısı söylüyor
Mevsim kış
Ağacın dalları çıplak
Pencerenin önünde çocuk
Ağaca bakıp acıyor:
"Meyvesi yok, yaprağı yok
Ne kadar yoksul bu ağaç!"
Oysa ağaç zengin mi zengin
Dallarında yazdan
kalma anılar
Kızıl elmalar
Köklerinde baharı
saran düşler
Pembe çiçekler
Uyuyor kışın beşiğinde ağaç
Uyanıyor penceredeki çocuk.

"İbrahim Demirci"

1956 yılında Konya'da doğdu. İlk, orta ve üniversite eğitimi çeşitli illerde tamamladıktan sonra, doğduğu şehre döndü ve Meram Fen Lisesinde edebiyat öğretmeni oldu. Halen burada öğretmenliğe devam etmektedir. Ünlü Türk şairleri **Ahmet Haşim** ve **Behçet Necatigil** üzerine çalışmalar yaptı ve doktor unvanını aldı. Suriye Halep Üniversitesinde bir süre misafir öğretim üyesi olarak da hizmet veren şair İbrahim Demirci, aynı zamanda iyi bir edebiyat çevirmeni... Çağdaş Arap şiirinin iki büyük ustası **Nizar Kabbani** ve **Adonis**'in şiir kitaplarını çevirerek Türkçemize kazandırdı. Bizi kırmayıp yukarıdaki şiiri ile dergimize konuk olan İbrahim Demirci'nin şiirleri, "**Yanıklar**" ve "**Ay Burcu**" adlı kitaplarında yer alıyor.

YILDIZ AVCIISI

Çok eski çağlarda, insanlar gökyüzünde keşfettikleri takım yıldızlarına çeşitli isimler vermişler. Bu kimi zaman bir hayvan ismi olmuş kimi zaman da çeşitli insan figürlerine benzeyen isimler olmuş. Biz de sizin için bu şekillerden 9 tanesini çizdik. Bakalım bu şekillerin yıldız haritasındaki hangi takım yıldızı ile eşleştiğini bulabilecek misiniz?

İpucu: İnsan ve hayvan resimleri üzerindeki noktaları birleştirirseniz takım yıldızlarının şekli ortaya çıkıyor.

